

Rechttop met six-inch hakken

Aan de vooravond van Gay Pride is het vanavond tijd voor het Grey Pride-feest, met als *special guest* het Canadese travestiefenomeen Michelle DuBarry (1931).

CORRIE VERKERK

“**H**EBBEN WE elkaar gisteren al ontmoet?” Michelle DuBarry – weelderig blond en gehuld in een oogverblindende roodfluwelen japon – kijkt de fotograaf met gespeelde onschuld aan. “Oh, je bedoelt natuurlijk mijn broer, Russell.” Grapje. De 75-jarige Canadese travestiediva luistert in het dagelijks leven namelijk naar de naam Russell Alldread. Maar zo heet hij alleen als de japon in de kast hangt.

Michelle/Russell is voor het eerst in Amsterdam en treedt vanavond als eregaste op tijdens het Grey Pridefeest aan de Oudezijds Voorburgwal. ‘De oudste nog optredende travestiet ter wereld’ is haar aankondiging, al oogt de artiest(e) allerminst als een bejaarde dame. Rank, slank en geen rimpeltje te bekennen. Allemaal zonder facelift of botox, aldus de vedette. Oké, wel met de nodige vakkundige make-up natuurlijk. “*I’m not pretty early in the morning.*”

Ondertussen ontbloot de split in haar jurk een paar benen, waar – op het oog – menige jongere vrouw jaloers op zou zijn. Het geheim van die ‘eeuwig ogende jeugd’? “De mannen in mijn leven én het leven in mijn mannen houden me jong,” zo vertrouwde ze het Canadese gaymagazine *About* toe. En, op zijn tijd, een gezond glas rode wijn. In het Parool Theater, waar de diva zich laat portretteren, wordt dan ook snel een glas ingeschonken.

In Canada is Michelle DuBarry een icoon: ‘*the crème de la femme of Toronto’s gay ghetto*’ is maar één van haar *nicknames*. Vorige maand was ze als ‘Grand Marshall’ het stralende middelpunt van de daar al gehouden Gay Pride en door de burgemeester van Toronto werd ze onderscheiden met The City of Toronto Lifetime Achievement Award, onder meer vanwege haar steun voor legio charitatieve doelen.

Empress, keizerin, zo mocht ze zich ook noemen. De Canadese organisatie The Imperial Court of Toronto, die zich sterk maakt voor de homogemeenschap en onder

‘De mannen in mijn leven en het leven in mijn mannen houden me jong.’

FOTO JAN VAN BREDA

meer benefietvoorstellingen organiseert voor de bestrijding van aids, benoemde haar alweer wat jaartjes terug in die functie. “Eerst werd ik Queen Mother, daarna keizerin en nu ben ik voor het leven tot

‘IK KAN ME NIET HEUGEN DAT IEMAND ME RUSSELL NOEMDE’

matriarch uitgeroepen.”

Wat Gay Pride voor Michelle (“Ik kan me niet heugen dat iemand me Russell heeft genoemd”) betekent? “Dat we trots op onszelf kunnen zijn. Het betekent dat ik rechttop in mijn *six-inch heels* kan staan en me vrij kan voelen. Daar hebben we jaren hard voor moeten vechten.” Zoals in de jaren vijftig, toen haar carrière net op stoom kwam. “Ik

trad op in weekendshows, in een soort undergroundscene.” Met aan de deur iemand die er voor zorgde dat er ‘*nobody bad*’ naar binnen glipte.

Later, met hitshows als *The Great Impostors* maakten Michelle en haar collega’s *drag*-producties ook toegankelijk voor het zogenaamde *mainstream*-publiek.

Hoe haar ouders in het kleine stadje Bowmanville over al die extravagantie dachten? “Mijn vader was smid en mijn moeder verpleegster. Toen ik als jongeman het huis uit ging hadden ze geen idee wat ik uitspookte, maar later hebben ze me in alles gesteund. Mijn hele familie overigens.”

Nog thuis ontpopte de jonge Russell zich al snel als een creatieve geest, met een voorliefde voor auto’s én schoenen. “Schoenen tekende ik als kind al.” Inmiddels be-

zit ze minstens tweehonderd paar. “Ik kan gewoon niks weggooien.”

Op het podium van het Parool Theater glinsteren haar sieraden. Eventjes geeft ze een kleine performance. ‘*Diamonds are a girls’ best friend*’, zingt Michelle. “Al ben ik geen echte zanger. Ik vergeet m’n tekst. Maar ik houd wel van al die oude songs.”

En tot slot, klopt het dat ze ooit samen met Lorne Greene (*Bonanza*, *Battleship Galactica*) in een Shakespearestuk heeft gestaan? Dat klopt. “Ik was, denk ik, negentien en mocht op het toneel een speer vasthouden. Lorne Greene speelde de hoofdrol. Ach, dat waren andere tijden.”

Grey Pride, vanaf 18.00 uur voor Het Paleis van de Weemoed, OZ Voorburgwal 15.

• Zie ook pagina 16

Gegijzelde vrouw maanden misbruikt

Van een verslaggever

MAASTRICHT - Een 36-jarige Kosovaarse die vijf maanden in gijzeling werd gehouden door drie Albanezen en vorige week werd bevrijd uit een woning in Maastricht, blijkt veelvuldig te zijn verkracht.

Het slachtoffer werd de afgelopen twee maanden onder voortdurende bewaking vastgehouden in de woning. Voordien verbleef ze tegen haar wil op andere adressen, in Maastricht en Geleen.

De vrouw kon vorige week in veiligheid worden gebracht nadat ze de politie met een sms’je op de hoogte had gebracht van haar verblijfplaats. Uit haar verklaringen blijkt dat zij de afgelopen maanden niet alleen veelvuldig door haar gij-

KOSOVAARSE BEVRIJD NA SMS AAN POLITIE

zelnemers is geslagen en verkracht, maar dat ze ook werd dwongen tot het verrichten van seksuele diensten aan klanten van de gijzelnemers.

De drie Albanezen, van 24, 26 en 30 jaar oud, zitten vast; zij gelden als hoofdverdachten in deze zaak. De politie zoekt nog naar een tweede slachtoffer. Het zou gaan om een minderjarige vrouw, vermoedelijk afkomstig uit Oost-Europa.

Een van de drie aangehouden mannen werd enkele uren na de bevrijdingsactie gepakt op de Brusselse luchthaven Zaventem. Hij zit op dit moment nog vast in Brussel, maar wordt waarschijnlijk spoedig uitgeleverd.

De politie wist het slachtoffer een week geleden te bevrijden, nadat ze drie sms’jes had gestuurd naar haar vaste begeleider bij de politie. De Kosovaarse beschikte over dit contact, omdat ze twee jaar geleden elders in Nederland ook al het slachtoffer was van gedwongen prostitutie. In verband daarmee was ze aanvankelijk ondergebracht op een geheim adres in Limburg, maar daar werd ze naar eigen zeggen ruim vijf maanden geleden ontvoerd. De politie onderzoekt nog hoe de Albanezen achter het onderduikadres zijn gekomen.